

PENSAMENTS EDUCATIUS

número 33

abril 2012

6 CONTES CURTS 6

Els contes sempre tenen l'encant dolç i tendre de la infantesa que tots tenim al fons del cor. A més aquest relats penetren en les nostres orelles, en el nostre cervell i en el nostre cor, i ens suggereixen, ens expliquen i ens ensenyen alguna lliçó, ben útil i ben significativa. De cada un dels contes que teniu a continuació en podem extreure alguna conclusió prou interessant; alguna conclusió que segurament pot tenir un vessant educatiu.

1

ELS MURS QUE ENS
EMPRESONEN SÓN
MENTALS, NO REALS

Un ós resseguia sense parar, amunt i avall, els sis metres de llargada de la seva gàbia. Al cap d'un cinc anys, li van treure la gàbia, però l'ós seguia anant amunt i avall, en aquelles mateixos sis metres, com si encara estigués a la gàbia. ... I segurament encara hi era... segons ell...

2

ELS NOSTRES ENEMICS NO
SÓN AQUELLS QUE ENS
ODIEN, SINÓ AQUELLS QUE
NOSALTRES ODIEM...

Un antic presoner d'un camp de concentració nazi va visitar un amic amb qui havia compartit aquella experiència tan dolorosa.

- Has pogut oblidar finalment els nazis? –li va dir, després de saludar-lo.

- Sí –va respondre sense dubtar.

- Doncs, jo encara no! Encara els odio amb tota la meva ànima.

Llavors el seu amic li va dir tranquil·lament:

- Aleshores, encara et tenen presoner.

3

LA MAJOR PART DE LES
VEGADES, ELS DEFECTES
QUE VEIEM EN ELS ALTRES,
SÓN ELS NOSTRES PROPIS
DEFECTES

- Perdoni, Senyor –va dir el tímid estudiant-, però no he estat capaç de desxifrar el que em escriure vostè al marge del meu darrer examen...

- Li deia que hauria d'escriure d'una forma més llegible... –li va dir el professor.

4

EL PODER DE LA POR

La Pesta es dirigia cap a Damasc i va passar a corre-cuita a tocar de la tenda del cap d'una caravana al desert.

- On vas amb tanta pressa? –va preguntar el cap.

- A Damasc. Penso endur-me'n un miler de vides.

Quan va tornar de Damasc, la Pesta va passar de nou al costat de la caravana.

Aleshores el cap li va dir:

- Ja sé que t'has endut 50.000 vides, i no el miler que vas dir!

- No, -va dir la Pesta. Jo només m'he endut mil vides. La resta se les ha endut la Por.

5

FELICITAT

Deia un ancià que només s'havia queixat una vegada en tota la seva vida. Quan anava descalç i no tenia diners per a comprar unes sabates. Aleshores va veure un home feliç que no tenia pens. Mai més va tornar a queixar-se.

6

DIÒGENES

Diògenes estava sopant un plat de llenties quan va veure el filòsof Aristip, que vivia amb totes les comoditats a base d'ensabonar el rei. Aquest li va dir:

- Si aprenguessis a ser sumís amb el rei, no hauries de menjar aquesta porqueria de llenties.

- J si tu haguessis après a menjar llenties, no hauries d'ensabonar el rei –va respondre en Diògenes.

Tony de Mello

Internet, gener del 2012

